

راهنمای

برنامه حفاظت شنوایی

(کد: HSE-GU-H-206(0)-85)

امور بهداشت، ایمنی و محیط زیست
واحد بهداشت

صفحه

موضوع

۲

مقدمه

۳

۱. هدف

۳

۲. دامنه

۳

۳. مراجع

۳

۴. قواعد کلی

مقدمه:

این سند، به منظور حفظ یکپارچگی در نظام مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست به عنوان راهنمایی در تدوین برنامه حفاظت شنوایی نظام تهیه شده است. در این سند حداقل الزامات در تدوین برنامه حفاظت شنوایی بیان شده و هر یک از شرکت ها را در نحوه ایجاد فرایندهای مورد نیاز کمک خواهد نمود. در ضمن، سند حاضر کاربرد فراوانی در انجام ممیزی های این نظام داشته و در آن به نکات مهم و برجسته قابل توجه در هنگام ممیزی نیز اشاره شده است.

مجموعه تهیه شده بعنوان ویرایش صفر می باشد که پس از اجرا در شرکت ملی گاز و در راستای بهبود روش ها و برنامه های بهداشتی، مسئولین و کارشناسان محترم بهداشت کار/ صنعتی می توانند پیشنهادات اصلاحی خود را از طریق روسای محترم HSE شرکت های ذیربط به امور HSE شرکت ملی گاز ارسال نمایند. اقدامات اصلاحی در ویرایش آتی مد نظر قرار خواهد گرفت و شرح آن در همین قسمت درج خواهد شد. در صورت نیاز، اقدامات تکمیلی مورد نظر نیز بصورت متمم به این مجموعه اضافه و ارسال خواهد شد.

راهنمای برنامه حفاظت شنوایی

۱. هدف:

ارائه حداقل الزامات در تدوین برنامه هایی که بمنظور محافظت از اندام های شنوایی کارکنان در شرکت ملی گاز اجرا می گردد.

۲. دامنه کاربرد:

کلیه واحدهای زیر مجموعه شرکت ملی گاز ایران

۳. مراجع:

< اداره کل HSE وزارت نفت، واحد بهداشت، برنامه حفاظت شنوایی به شماره ۸۴۱۰۱۰۴۴

۴. قواعد کلی

۴-۱- به منظور حصول اطمینان از حفاظت کارکنان در برابر صدای محیط کار لازم است که شرکت نسبت به تدوین و اجرای برنامه حفاظت شنوایی (HCP)^۱ اقدام نماید.

۴-۲- شرکت می بایست نسبت به مشخص نمودن قوانین و مقررات، الزامات و استانداردهای مواجهه با سر و صدا در محیط کار و نحوه دستیابی و به روز نمودن این موارد اقدام نماید.

۴-۳- کارشناس بهداشت حرفه ای واحد HSE می بایست قبل از هرگونه اقدام جهت سنجش سر و صدا نسبت به تهیه نقشه محیط کار، محل استقرار تجهیزات و ماشین آلات و پست های کار افراد، مشخص نمودن منابع صوتی مستقیم و غیر مستقیم و انواع میدان های صوتی مطابق با مقتضیات زیر جهت تدوین استراتژی پایش سر و صدا در محیط کار اقدام نماید.

۴-۳-۱ قبل از اقدام به اندازه گیری و ارزیابی می بایست موارد زیر در نظر گرفته شوند:

- هدف اندازه گیری
- وسیله مناسب اندازه گیری
- کالیبراسیون تجهیزات اندازه گیری

^۱ - Hearing Conservation Program

- تعیین ایستگاه های اندازه گیری
 - گردآوری اطلاعات دقیق از محل مورد بررسی
 - گردآوری اطلاعات در مورد نحوه مواجهه کارگران
 - استاندارد مواجهه شغلی با صدا
- ۲-۳-۴ اندازه گیری صدا می تواند به صورت محیطی و یا فردی (به منظور ارزیابی مواجهه کارگر)، با توجه به هدف اندازه گیری انجام شود.
- ۳-۳-۴ اندازه گیری به منظور سنجش میزان مواجهه کارگر می بایست در ناحیه شنوایی و نقاط توقف یا تردد کارگران انجام شود.
- ۴-۳-۴ در اندازه گیری محیطی محل های استقرار کارکنان مد نظر نبوده و نتایج آن به صورت نقشه های رنگی (و یا ایستگاه های کدبندی شده) توزیع تراز فشار صوت و محدوده های خطر ناشی از صدا و همچنین تعیین منابع اصلی مولد صوت استفاده می شود.
- ۵-۳-۴ کارکنانی که میزان مواجهه آنها با صدا از حدود مواجهه مجاز سر و صدا (با توجه به مدت زمان مواجهه) بیشتر می باشد، لازم است که در برنامه حفاظت شنوایی (HCP) شرکت داده شوند.
- ۶-۳-۴ در مناطق تحت بررسی در صورتی که در فرآیند تولید، تجهیزات یا اقدامات کنترلی اعمال شده تغییری رخ دهد که منجر به تغییر در میزان تراز فشار صوت گردد، پایش صدا می بایست مجدداً تکرار شود.
- تبصره:** در صورتی که جهت سنجش سر و صدای محیط کار از خدمات شرکت پیمانکار استفاده می شود، می بایست این امر با رعایت کامل راهنمای استفاده تخصصی از شرکت های ارائه کننده خدمات بهداشت حرفه ای (HSE-GU-H-213(0)-85) صورت گرفته و کارشناس بهداشت حرفه ای واحد HSE بر صحت و دقت عملکرد و روش های مورد استفاده نظارت داشته باشد.
- ۴-۴ در صورتی که نتایج حاصل از سنجش صدا در محیط کار با استانداردهای مورد پذیرش منطبق نباشد لازم است که نسبت به تهیه فهرست افراد در معرض خطر اقدام شده و این افراد توسط ادیولوژیست تحت پایش و کنترل (شنوایی سنجی) قرار گیرند.

تبصره: برحسب شرایط ممکن است در مواردی که نتایج حاصل از سنجش صوت با استانداردهای مورد پذیرش منطبق باشد نیز افراد در برنامه HCP شرکت داده می‌شوند.

۵-۴ در صورتی که نتایج حاصل از سنجش صدا در محیط کار با استانداردهای مورد پذیرش منطبق نباشد، لازم است نسبت به انجام اقدامات لازم برای کنترل صدا به ترتیب در قالب اقدامات کنترل مهندسی (کنترل در منبع، نصب سایلنسر و ...)، اقدامات مدیریتی (محدود کردن میزان مواجهه کارکنان، چرخش کاری و ...) و در نهایت استفاده از تجهیزات حفاظت شنوایی اقدام شود.

۶-۴ انتخاب تجهیزات حفاظت شنوایی شامل ایرماف و پلاگ های گوش و ... می‌بایست با توجه به ویژگی های صدای محل کار (آنالیز فرکانس های صدا) و مشخصات فنی گوشی های حفاظتی صورت پذیرد.

۷-۴ شرکت باید نسبت به تدوین یک برنامه آموزشی مدون در ارتباط با اجزاء مختلف برنامه حفاظت شنوایی شامل مخاطرات ناشی از سر و صدا، نحوه حفاظت در برابر سر و صدا، تجهیزات حفاظت شنوایی و موضوعات مرتبط اقدام و آن را اجراء نماید.

۸-۴ شرکت باید برنامه حفاظت شنوایی را در فواصل زمانی معین مورد ارزیابی قرار دهد و از اثربخشی برنامه حفاظتی تهیه شده اطمینان حاصل نماید.

۹-۴ شرکت باید سوابق برنامه حفاظت شنوایی از جمله سوابق اندازه گیری ها و ارزیابی های صدا، نتایج حاصل از شنوایی سنجی ها، مشخصات فنی انتخاب تجهیزات شنوایی و آموزش های ارائه شده و ... را ثبت و مستند نماید.